

Det fremgår endvidere af Bygningsreglementet, at en kommunalbestyrelse ikke kan dispensere fra de krav, der følger af Arbejdsministeriets bekendtgørelse.

På den baggrund mener jeg for mit vedkommende at kunne udtale, at en kommunalbestyrelse, der – i hvert fald efter den 1. april 1995 – meddeler byggetilladelse til et arbejdssted, der ikke opfylder kravene i Arbejdsministeriets bekendtgørelse om faste arbejdssteder, handler retsstridigt.

Det siger sig selv, at de mindstekrav, der er indeholdt i Rådets direktiv, skal respekteres også af kommunerne.

For så vidt angår situationen i forbindelse med det tidligere Bygningsreglement (1982), kan jeg godt se, at der kan være et problem, idet der i Arbejdsministeriets bekendtgørelse er en henvisning til »Bygningsreglementet på ombygningstidspunktet«.

Jeg kan oplyse, at der blev peget på problemstillingen allerede i oktober 1993. Siden da er problemstillingen søgt udredt ved kontakter på embedsmandsplan mellem de berørte ministerier.

Det må erkendes, at det tilsyneladende ikke er lykkedes at tilvejebringe den nødvendige klarhed over, om den samlede regulering her i landet med hensyn til faste arbejdssteders indretning er tilstrækkelig effektiv.

Jeg har forståelse for, at de ansatte navnlig på daginstitutionsområdet stiller spørgsmål med hensyn til, hvorledes det sikres, at deres arbejdsplads er indrettet i overensstemmelse med mindstekravene.

Jeg vil nu tage skridt til, at der nedsættes en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe med repræsentanter fra de berørte ministerier med henblik på at udrede problemstillingen fuldt ud og fremkomme med oplæg til de ændringer i de danske regler, som måtte være nødvendige, og herunder også sikre, at der ikke kan rejses spørgsmål ved, om Danmark fuldt ud har gennemført og efterlever det gældende rådsdirektiv.

Jeg har samtidig besvaret alm. del – spørgsmål nr. 95, nr. 96, nr. 97 og nr. 207 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg med ovenstående redegørelse.

Spm. nr. S 1935

Til indenrigsministeren (15/6 95) af:

Anne Baastrup (SF):

»Hvad er begrundelsen for, at Hvidovre Kommune ikke har fået dispensation til at låne penge til renovering af Enghøjskolen?«

Begrundelse

Enghøjskolen er en af de skoler i Danmark, som på trods af en beliggenhed i et socialt belastet område, hvor der samtidig bor mange indvandrere og flygtninge, har vist gode resultater.

Skolen har siden midten af 1980'erne udviklet et undervisningstilbud, som giver tosprogede børn baggrund for at kunne vælge gymnasier og andre uddannelser på lige fod med gennemsnitsbørn i Danmark. Samtidig lykkes det skolen at sikre de socialt belastede danske børn tilsvarende gode betingelser.

Hvidovre Kommunes beslutning om at nedlægge skolen på grund af de omkostninger, en renovering medfører, vil efter spørgerens mening derfor på sigt give kommunen langt større udgifter – fordi den vellykkede integrationsproces, der efter mange års ihærdigt arbejde nu er i gang, vil ophøre, når de tosprogede børn og børnene fra socialt belastede familier bliver fordelt på flere skoler.

Det virker derfor ikke rimeligt, at kommunen, som angiveligt ikke selv har råd til at finansiere en renovering, ikke kan låne til denne.

Svar (20/6 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hvidovre Kommune har under henvisning til indeklimaproblemer i Enghøjskolen som følge af omfattende svampeangreb søgt om dispensation fra lånerammen med henblik på renovering af skolen. Kommunen har subsidiært søgt om lån til nybygning eller tilbygning til eksisterende skoler.

Indenrigsministeriet har mulighed for inden for to puljer at yde dispensation fra lånerammen i visse tilfælde.

På det tidspunkt, hvor kommunen indgav ansøgning, var der således mulighed for at søge dispensation fra lånerammen for lån til visse formål inden for en pulje på 500 mio. kr. Inden for puljen kunne der opnås dispensation til